

[Kofod-Svendsen]

Årets finanslov er udtryk for en stram udgiftspolitik. Jeg synes, finansministeren optrådte meget klogt, og han har Kristeligt Folkepartis fulde opbakning til, at vi kun udmønter afgiftslettelser, hvis der fuldt ud foreligger besparelser. Det står udtrykkeligt i aftalen, at de afgiftslettelser, som jeg tror vi alle gerne ønsker af hensyn til grænsehandelen, kun kan realiseres, hvis vi fuldt ud får udmøntet de forskellige budgetreguleringskonti.

Denne stramme udgiftspolitik vil vi gerne være med til at værne om.

Nogle har talt om, at der jo er tale om besparelser, og i den anledning vil jeg gerne sige, at det at foretage en besparelse, så man ikke bare gældsætter sine børn, eller foretage en besparelse, der giver én mulighed for andre initiativer, fordi der frigøres ressourcer til at gøre noget, der er endnu mere brug for, er i sig selv noget positivt.

Man kan foretage besparelser, som er kortsigtede, og man kan foretage besparelser, som er urimelige, men man kan sandelig også foretage besparelser, som vidner om, at man vil føre en ansvarlig politik.

I den forbindelse vil jeg gerne sige et par ord om besparelsen på boligstøtten. Hvordan er situationen? Det er jo faktisk sådan, at man nogle steder har udvidet huslejebegrebet mere og mere. Nogle steder har man et snævert huslejebegreb, der er det, vi traditionelt forstår som husleje. Andre steder er der kommet lidt mere med: renovation, betaling for vand, for kabel-tv osv. Skal vi sådan stadig udvide huslejebegrebet, så to familier, hvis økonomiske forhold er ens, kan komme til at bo i to lejligheder, der er fuldstændig ens, men hvortil den offentlige støtte er forskellig, fordi man har udformet huslejebegrebet forskelligt? Det er ikke rimeligt.

Derfor er det, vi gør her, på én gang at foretage en nødvendig besparelse og samtidig sørge for at skabe et ensartet huslejebegreb.

Det skal man naturligvis ikke gøre fra den ene dag til den anden; det ville være urimeligt.

Derfor er regeringen og forligspartierne enige om nogle lofter. Og de tal, der har været fremme, nemlig at der maksimalt vil blive tale om 480 kr. i hele 1990, efter at man altså har været bedre stillet end andre i en årrække, synes jeg er vanskelige at kritisere. Jeg mener faktisk, man kunne kritisere os, hvis vi slet ikke gjorde noget for at ændre huslejebegrebet, så det blev ens for alle.

Også andre af de besparelser, vi har foretaget, ville faktisk have været uansvarlige, hvis vi bare havde ladet stå til.

Endelig har der også været tale om besparelsesforslag, som ikke har været rimelige, og om hvilke Kristeligt Folkeparti har sagt: dem vil vi ikke medvirke til. Men på forhånd at blokere for besparelser eller mistænkeliggøre det at gennemføre besparelser må vi sige nej til.

Jeg har sagt, at dette bliver en ansvarlig finanslov med mange gode elementer, men den må bare ikke stå alene. I den forbindelse vil jeg også gerne understrege, at vi står over for behovet for nogle vældige strukturændringer i vort samfund. Og når nogle har talt om, at der nu er lagt op til en langvarig blokpolitik, må jeg slå fast, at det ikke er noget, Kristeligt Folkeparti ønsker. Vi ønsker, at både regeringen og Socialdemokratiet hurtigt – og jeg understreger det, præcis som fru Mimi Jakobsen understregede det – kommer i forhandlinger om løsningen af de problemer, som alle erkender vi er stillet over for. Når man læser »Planen« og »Gang i 90'erne«, som jeg har her, kan man jo se, at begge parter i analysen er enige om, at vi står over for nogle strukturproblemer, som det ville være uansvarligt ikke at gøre noget ved.

Vi må virkelig satse på at forbedre konkurrenceevnen, ligesom vi må satse på en massiv uddannelsesindsats, og jeg kunne nævne flere andre af de opgaver, som skal løses. Vi vil gerne her udtrykke som vores helt klare ønske, at det bliver et samarbejde hen over midten, som løser de problemer.

Både regeringen og Socialdemokratiet har et gensidigt og et fælles ansvar for ikke alene at være smidige og villige til at give indrømmelser, men også at fastholde en løsning, som virkelig er til gavn for landet.

Der er yderligere et par punkter i finansloven, jeg vil understrege. Først vil jeg sige lidt om børnepakken. Jeg mener heller ikke, at vi med den børnepakke, der ligger i finansloven, er færdig med at drøfte familiepolitik. Jeg mener, at en af de ting, som vi nu skal følge denne børnepakke op med, er bedre mulighed for både deltidsarbejde og deltidsbrug af institutioner.

Men jeg vil gerne sige, ikke mindst til den socialdemokratiske socialpolitiske ordfører, fru Jytte Hilden, at vi også skal se på spørgsmålet om søskenderabat i daginstitutioner. Kristeligt